

DOMACY (1) ai

domacy (1), [**domaczy** (*Linde*)].

o jasne, a pochylone.

sg *N m* domący. ◊ [*pl N subst* domącz(e)].

Sł stp notuje, *Cn* brak.

1. *Rodzimy, swojski, ojczysty*: Vernaculus mos, id est, domesticus, Domaci tey ziemie á kráiny obyczay. *Mącz* 485b.

2. [*Domowy, należący do gospodarstwa*:

Wyrażenie: »bydłátko domacze«: Kościoł Boży/krolestwo Duchowne Pána Krytułowe/ ieft zwołáne słowem Bożym á spráwą Ducha święthego/ z ludzi státecznych/ skromnych iáko owieczki/ powolnych iáko bydłátká domacze/ cichych iáko Báránkowie *GilPos* 274 (*Linde*).]

Synonimy: 1. *ojczysty, swojski*.

Cf **DOMOWY**